

Zrelostni izpiti - življenjska preizkušnja

Zrelostni izpiti pomenijo za vsakogar pomembno življenjsko preizkušnjo. Čeprav jih zaradi drugačnega ustroja ne moremo niti primerjati s tistimi, ki so bili v veljavi pred skoraj dvema desetletjema, pomenijo vseeno dogodek, ki ostane v spominu vsakogar.

Letošnje maturitetne naloge so bile zelo zanimive. Pisna naloga iz slovenščine je nudila kandidatom veliko možnosti, da so lahko izrazili svoja stališča in mnenja o tem, kaj jim pomeni kultura, o tem kako gledajo na razvoj slovenskega romana v zadnjih sto letih, oziroma o najpomembnejših literarnih smereh v italijanski književnosti v prvi polovici tega stoletja. Zanimiv je bil tudi zgodovinski naslov, ki je od kandidatov zahteval, da obrazložijo stališča italijanskih intervencionistov in nevtalistic ob začetku prve svetovne vojne. Četrta naloga se je razlikovala od šole do šole. Realčani, trgovci, geometri in kandidati poklicnega zavoda so lahko pisali nalogo o tem, kako gledajo na zadnje izsledke biologije in genetike. Klasiki so lahko pisali o grškem in latinskem zgodovino-pisju, na učiteljski pa nalogo o vlogi, ki jo imajo gledališke pobude v osnovni šoli.

Zahtevnejše so bile druge naloge, ki so se seveda razlikovale po šolah. Klasiki so prevajali dolg in zapleten sestavek enega najbolj znanih Platonovih pisem, v katerem govori o svojih političnih nazorih. Na znanstvenem liceju in na učiteljski so pisali nalogo iz matematike, ki je bila še posebej za znanstveni licej precej zahtevna, tako da med našimi dijaki ni skoraj nihče rešil vseh štirih matematičnih vaj. Zahtevna je bila tudi naloga iz cenitev, ki so jo pisali geometri. Imeli so kar sedem ur, ki pa so jih izrabili do konca. Na trgovskem tehničnem zavodu so pisali nalogo iz trgovinstva, ki je bila sicer precej obsežna, a so ji bili trgovci precej lagodno kos. Za kemijske operaterje je ministrstvo določilo nalogo iz kemijskih naprav in risanja, kandidati oddelka strojne industrije in oddelka elektrotehnične in elektronske industrije pa so pisali naloge iz fizike, ki so se razlikovale po usmeritvi oddelka.

Za kandidatke vzgojiteljske šole pa pisanje izpiti še trajajo.

dalje na 6. strani ■

Novi parlament se bo sestal 2. julija Še nobene novosti o sestavi nove vlade

Novi parlament se bo 2. julija sestal na prvi seji in bo med drugim imel na sporedu izvolitev predsednikov obeh zakonodajnih zbornic. Še pred prvo sejo bodo zasedala osrednja vodstva vseh političnih strank in uradno ocenila izide državno-zborskih volitev. Vodstva političnih strank morajo do prve seje parlamenta tudi zavzeti stališče do vprašanja predsednikov senatne in poslanske zbornice, posamezne parlamentarne skupine pa morajo izvoliti predsednike.

Glede sestave nove vladne in parlamentarne večine ter nove vlade do tega trenutka ni nobene novosti. Krščanska demokracija se zavzema za čimprejšnje soočenje glede programa nove vlade, pri čemer seveda izraža željo, da bi ji pripadel predsednik vlade, češ da je stranka relativne večine. Socialistični prvak Craxi pravi, da ima pri tej zadevi po ustavi prvo in glavno besedo predsednik republike. Ta mora namreč po posvetih s predsednikom obeh vej parlamenta in z voditelji parlamentarnih skupin izbrati politika, katerega bo zaupal nalogo, naj sestavi vlado. Še

prej pa mora sedanja, Fanfanijeva vlada — opozarja Craxi — odstopiti. Komunisti skušajo predvsem preboleti krizo, ki je zajela stranko po porazu na političnih volitvah, vendar je jasno, da ostane KPI pomemben dejavnik v italijanskem političnem življenju, saj ne smemo pozabiti, da predstavlja komunistična partija več kot četrtno vsega volilnega zbora. Politični opazovalci pri tem opozarjajo, da jo bodo italijanske politične sile morale upoštevati, zlasti pri izvedbi tako imenovanih institucionalnih reform, pri kateri je potrebna kvalificirana večina v obeh zbornicah.

V globoki krizi so vse tri manjše stranke dosedanjega petstranskega zavezništva, in sicer republikanci, socialdemokrati in liberalci. Preveliko koketiranje s Craxijevimi socialisti in naravnost ihtava polemika s Kršč. demokracijo sta imeli za posledico, da je lepo število njihovih tradicionalnih volivcev prešlo naravnost k socialistom, kar je glede na vodenje volilne kampanje v strankinih vrhovih nekaj povsem razumljivega.

dalje na 2. strani ■

Slovenska skupnost o izidu volitev in protimanjšinski gonji

Pokrajinski izvršni odbor v Trstu je na svoji zadnji seji (v sredo, 17. junija), obravnaval volilne izide na Tržaškem s posebnim ozirom na usmeritev slovenskih volivcev. Čeprav je za dokončno oceno potrebna sistematična analiza, vendar je že na osnovi splošnega pregleda mogoče ugotoviti, da so predčasne parlamentarne volitve našle Slovence strankarsko razcepljene, česar na žalost ni spremenila niti huda protislovenska gonja in na njej sloneče zavezništvo med PSI in Listo za Trst.

Ssk je z utemeljenimi razlogi podpirala koalicijo manjšin pod znakom Sardinske akcijske stranke, kar ji je med drugim omogočilo, da je aktivno posegla v volilno kampanjo, ki jo je pri nas — kot rečeno — označevala nepojmljiva protislovenska in protimanjšinska gonja nasploh. Čeprav ni dosegla tistih rezultatov kot na zadnjih parlamentarnih volitvah 1983 (ki so bile istočasno z deželnimi in je Ssk na njih na-

stopila z lastnim znakom), pa je povsem dosegla svoj glavni cilj, preskrbeti si prijatelje, ki bodo v parlamentu podpirali njene zahteve in še zlasti ono po pravični zakonski zaščiti z vložitvijo njenega zakonskega osnutka. Lista Sardinske akcijske stranke je namreč izvolila dva poslanca (enega več) in enega senatorja, Union Valdôtaine pa enega poslanca in enega senatorja.

Pokrajinski izvršni odbor Ssk je nadalje začel razpravo o negativnih posledicah (oz. za nekatere o velikem uspehu) protimanjšinske gonje, katere osrednje gibalno je bilo in ostaja zavezništvo med PSI in Listo za Trst in ki bo po napovedih nacionalističnih krogov v Rimu še zaostriło nasprotovanje zaščiti pravic Slovencev. Zato Ssk skrbno proučuje stališča strank in gibanj do slovenske problematike v luči volilne kampanje in tej sledečih volilnih izidov, da zavzame do njih primerno stališče.

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 28. junija, ob: 8.00 Jutranji radijski dnevnik; 8.30 Kmetijski tednik; 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu; 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 10.15 Mladinski oder: »Potovanje v Tadžetako« (Tome Arsovski - Katarina Minatti); 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Nediški zvon; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Športni in glasbeni popoldan; 17.30 Športne novice; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ PONEDELJEK, 29. junija, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Osebnost; 9.00 Otroški kotichek: Ali jih poznaš? Okno v živalski svet; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert RAI iz Milana; 12.00 Zapiski s poti; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Revija »Corovivo«: zbor »Giuseppe Peresoni« iz Piano d'Arta Terme; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Srečanje z novo pesmico; 16.00 Poezija slovenskega zapada; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Kmetijski tednik; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ TOREK, 30. junija, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Povejmo v živo!; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v baziliki sv. Silvestra v Trstu: violinist Črtomir Šiško-vič, pianist Igor Lazko; 12.00 Prehrana in zdravje; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 15.00 Mladi mladim; 16.00 V znamenju Rdečega križa; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 France Prešeren: »Krst pri Savici«; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ SREDA, 1. julija, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 V objemu gora; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana vodi Anton Nanut, pianistka Dubravka Tomšič; 12.00 Opoldanska rubrika; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Tržaški oktet v Kulturnem domu v Trstu; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10-17.00 Naš popoldan z glasbo in besedo; 16.00 S poti po Afriki; 17.00 Poročila in kulturna kronika 18.00 Obrazi in utrinki iz slovenske proze; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ ČETRTEK, 2. julija, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Osebnost; 9.00 Otroški kotichek: Josip Vandot: »Kekčeve zgodbe«; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Simfonični orkester Slovenske filharmonije vodi Janos Kovacs, violinist Miha Pogačnik; 12.00 Na obisku; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10-17.00 Naš popoldan z glasbo in besedo; 16.00 Poezija slovenskega zapada; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Četrtekova srečanja: Zgodbe vandrova, orju-naša in narodnega revolucionarja Lipeta Kosca; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ PETEK, 3. julija, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Ne prezrimo!; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v goriškem Avditoriju; 12.00 Od Mont Blanca do free climba; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Ženski zbor univerze iz Peca na Madžarskem; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Naš jezik; 15.00 Iz filmskega sveta 16.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ SOBOTA, 4. julija, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Kulturni dogodki; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana vodi Marko Munih, pianistka Mi-Joo-Lee; 12.00 »Čej so tiste stazice« - oddaja iz Kanalske doline; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10-17.00 Naš popoldan z glasbo in besedo; 14.10 Otroški kotichek: »Naš lepi okrogli svet«; 16.00 Kaj je drugačnega v telesni kulturi; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Mario Uršič: »Franc in njegovi«; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »NOVI LIST« — Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157. Odgovorni urednik: dr. Drago Legiša — Tiska tiskarna Graphart, Trst, ulica Rossetti 14, tel. 772151

Gorbačov bo obiskal Jugoslavijo

Sovjetski zunanji minister Ševardnadze je končal uradni obisk v Jugoslaviji, kjer je imel pogovore s šefom jugoslovanske diplomacije Dizdarevičem, s predsednikom jugoslovanske republike Lazarjem Mojsom, s predsednikom predsedstva Zveze komunistov Renovico in predsednikom zvezne vlade Mikuličem. Ševardnadze in Dizdarevič sta podpisala novo konzularno pogodbo med obema državama. Ob tej priložnosti je bila potrjena vest, da bo sovjetski voditelj Gorbačov v kratkem obiskal Beograd. Datum obiska pa še ni bil določen.

Zunanji minister Ševardnadze se je v Beogradu pogovarjal predvsem o stanju dvostranskih odnosov in o najbolj aktualnih mednarodnih problemih. Kar zadeva

dvostranske odnose, sta se obe strani strinjali, da obstajajo pogoji za krepitev in razširitev dvostranskih gospodarskih odnosov. Ševardnadze in Dizdarevič sta obravnavala tudi aktualna mednarodna vprašanja, pri čemer je prišlo do izraza soglasje o mnogih problemih. Jugoslovanski zunanji minister je svojemu gostu obrazložil najnovejše sklepe neuvrščenih držav, ki so bili sprejeti na zasedanju na Brionih. V tej zvezi je Ševardnadze naglasil, da je Sovjetska zveza pripravljena umakniti iz Sredozemskega morja ladje, opremljene z jedrskim orožjem. Kar zadeva napovedano vrhunsko srečanje med Reaganom in Gorbačovom, je Ševardnadze dejal, da je uspeh tega srečanja odvisen od sporazuma med velesilama glede jedrskih raket v Evropi.

—o—

NOVI PARLAMENT
SE BO SESTAL 2. JULIJA

■ nadaljevanje s 1. strani

Pojav Ciccioline je po našem diskvalificiral radikalce in zlasti njihovega glavnega voditelja, ki je s kandidaturo madžarske laškoživke zavestno hotel ponižati eno temeljnih institucij italijanske države in parlamentarne demokracije na splošno, pozablja, da je za uveljavitev takšne demokracije tudi v Italiji tekla kri v potokih in da se ima Italija prav demokraciji zahvaliti, če je danes med gospodarsko najbolj razvitimi državami na svetu.

Pozitivno vlogo v parlamentu bi morali opravljati zeleni, saj bodo po vsej verjetnosti opozarjali na probleme, za katere so tradicionalne stranke precej gluhe.

Kaj pa globalna zaščita slovenske narodne manjšine v Italiji? Na to vprašanje bomo skušali odgovoriti v eni prihodnjih števil.

Zaskrbljeno stanje na italijanskih šolah

Gospodarski dnevnik »Il Sole 24 ore« je v ponedeljek, 22. t. m., izvedel anketo o šolskih uspehih v Italiji, ko so se ocenjevalne seje po protestih odborov COBAS končale. Spoznanja vzbujajo veliko zaskrbljenost. Samo 40 odstotkov dijakov, ki so po koncu obvezne srednje šole začeli pot na višjih srednjih šolah, zdrži preizkušnjo. Ob koncu prvih letnikov višje srednje šole je v Italiji pravi šolski pokol, piše omenjeni dnevnik. Najhuje je na tehničnih zavodih. Povprečno izdela brez izpitov in ponavljanja le 30 odstotkov dijakov prve višje. A tudi na drugih vrstah šol je veliko izpitov in ponavljanj. Odstotek se je v zadnjih 12 letih podvojil. Med profesorji višjih srednjih šol je razširjeno mnenje, da obvezna srednja šola pošilja na višjo na pol nepismene dijake. Profesorji na nižjih srednjih šolah pa dolžijo za neuspeh svojih bivših dijakov višje srednje šole, ki da niso prilagodile svojih programov novim razmeram.

Dnevnik poudarja, da je korenina tega nesorazmerja v dejstvu, da nižja srednja šola ni selektivna. Povprečno izdela razred na nižji 96 odstotkov dijakov. Pri izpitih ob koncu nižje srednje šole izdela

povprečno 97 odstotkov dijakov. To je posledica razredčenja didaktičnega programa, a tudi drugačnega gledanja na šolski uspeh in na pravico do študija. Višja srednja šola pa še vedno zahteva veliko študijsko disciplino, jezikovno in umsko izurjenost. Dejstvo je, da je nižja srednja šola doživela leta 1963 reformo. Leta 1966 bi morali dijaki ob prehodu na višjo najti reformirano višjo šolo. Vse do danes pa se to ni zgodilo. To neskladje plačujejo dijaki, položaj pa se zaostri, pravi dnevnik, če se temu pridružita kaka zamera zaradi gibanja dijakov letnika 85 in pa jeza stakajočih COBASOV.

—o—

KMEČKA OH CET V LJUBLJANI

Tržaška in ljubljanska turistična zveza sta priredili na gradu Sv. Justa tiskovno konferenco, na kateri so predstavili 20. Kmečko ohcet v Ljubljani ter Mednarodni bienale grafike.

O Kmečki ohceti sta govorila predstavnik ljubljanske občine za kulturne zadeve ter predsednik Turistične zveze. 20. Kmečka ohcet bo v Ljubljani do 27. junija. So deluje 21 parov iz vse Evrope.

PROSTOR MLADIH

Izšla je zadnja številka letošnjega Jambora

Pred dobrim tednom je izšla zadnja letošnja številka skavtskega glasila Jambor, ki izhaja v Trstu. S to zadnjo, osmo številko pa se tudi zaključuje 16. letnik izhajanja tega glasila, ki zvesto spremlja delovanje slovenske skavtske družine na Tržaškem, a tudi na Goriškem in Koroškem ter po svetu.

Skavti se v juniju pripravljajo na tabor in prav taborom je namenjen uvodni članek, ki ga je napisal načelnik Beli Jastreb. V njem je med drugim zapisano: »Edinstvenost skavtskega tabora je v življenju na prostem 24 ur na 24, v tesnem stiku z naravo, naravo, ki jo občudujemo, a tudi opazujemo in spoznavamo. Je v življenju v veseli družbi, ki se je poznala že med letom, a je šele na taboru zaživela kot celota«.

Skavtskim dejavnostim je namenjen članek, ki govori o orientaciji, in drugi prispevek, ki je posvečen uporabnim vozlom. Skozi vse leto je Jambor objavljala zanimive prispevke o najrazličnejših vprašanjih v zvezi z vero. Tokrat je rubrika »V smeri omega« bila posvečena vprašanju Cerkve kot ustanove, ki ni v službi tega sveta, ampak je njen cilj onostranstvo. Zanimivo je bilo tudi slediti podvigu treh tržaških skavtov, ki so med letom opisovali, kako so se peš odpravili iz Trsta na Triglav. Ta številka Jambora piše tudi o vprašanju narodne zavednosti, glede na okroglo mizo, ki je bila pred nekaj tedni v Gorici na temo »nove perspektive za slovensko nacionalno skupnost v Italiji med "politično - institucionalno" in "civilno družbo"«. S tem v zvezi navaja članek odlomek iz skavtskega statuta, ki pravi, da je skavtska organizacija »neodvisna organizacija, ki vidi v demokraciji bistveni pogoj za urejene medčloveške odnose, in se ne veže na nobeno politično stranko, svoje člane pa vzgaja k temu, da se zavedajo odgovornosti, ki jih imajo kot katoličani in italijanski državljani slovenske narodnosti, in da kot taki zavzemajo svoja stališča«.

Kratek prispevek opozarja bralce, da se je v nedeljo, 7. junija, začelo Marijino

leto. Temu prispevku sledijo osebne taborne molitve, ki so spremljale življenje na taboru skozi vso dobo njegovega trajanja. Zadnji dve, ki jih objavlja ta številka glasila, sta posvečeni podiranju tabora in odhodu. Sledi vrsta člankov, ki na šaljiv način opisujejo delovanje nekaterih skupin. Vsaka številka glasila potrjuje, da imajo številni sodelavci Jambora precejšen smisel za ironijo in humor ter da s svojim pisanjem lahko zabavajo tudi ljudi, ki ne poznajo skavtskega življenja.

Jambor je med letom skoraj v vseh številkah objavljala članke, posvečene raznim znamenitim možem. Tokrat pod naslovom »Politik "zlate dobe" na Slovenskem« objavlja prispevek o dr. Janezu Evangelistu Kreku, ki je umrl oktobra pred 70 leti.

Zadnje strani so namenjene najmlajšim članom in članicam. Tudi zanje se napoveduje obdobje poletnih taborov. Prav voličem pa gre tudi pohvala, da pridno sodelujejo s svojimi prispevki pri skoraj vseh številkah tega glasila.

Zaključil se je torej še en letnik tega mladinskega lista, ki je po svoji vsebini in namembnosti sicer vezan na skavtizem in skavtsko življenje, a skuša tudi presehati meje notranjega glasila in posega na druga področja, ki lahko zanimajo mlade bralce, od osnovnošolskih otrok pa do višješolcev in univerzitetnih študentov ter delavcev in drugih, ki so člani ali prijatelji skavtov in skavtinj in torej kdaj vamejo v roke tudi njihovo glasilo.

—o—

ARETIRAN RDEČI BRIGADIST

V Atenah je grška policija aretirala 34-letnega italijanskega državljana Maurizia Folinija. Obtožen je članstva v Rdečih brigadah in sodelovanja pri razpečevanju večjega tovora orožja, ki so ga brigadisti dobili pred leti z Bližnjega vzhoda. Folinija je zasledovala italijanska policija. V Grčijo je prispel pred desetimi dnevi s ponarejenim francoskim potnim listom. Z njim so bili aretirani še trije Grki in ena Francozinja.

Papež in novi mašniki

Papež Janez Pavel II. je v nedeljo, 21. t.m., med posebno slovesnostjo na Trgu svetega Petra v Rimu posvetil v mašnike 55 diakonov s štirih celin in iz 20 različnih držav. Med novimi mašniki je 18 španskih državljanov, sedem jih je iz Italije, štirje iz Indije, trije iz Argentine, dva iz Češkoslovaške in po dva iz Portugalske, Čila, Kolumbije, Nigerije, Filipinov in iz Združenih držav.

V svojem nagovoru je papež Janez Pavel II. govoril o liku sodobnega duhovnika, se pravi duhovnika ob koncu drugega tisočletja. Sodobni duhovnik mora biti globoko vraščen, je dejal, v sodobni svet, zaradi česar mora biti tudi globoko zasidran v duhu resnice. Ne bojte se ljudi, je vzkliknil papež in nadaljeval: »evangeljska resnica mora biti oznanjena javno, saj je treba tudi javno govoriti o poslanici križanega in vstalega Kristusa«. »Ne bojte se tistih, ki ubijajo telesa, a ne morejo ubiti duše«, je še naglasil papež Janez Pavel II.

V Sloveniji bodo mašniška posvečenja ob tradicionalnem prazniku svetega Petra in Pavla. 29. t.m. bodo v Marijini cerkvi v Logu pri Vipavi posvetili 4 novomašnike koprške škofije. Istega dne bodo posvetitve v ljubljanski stolnici, medtem ko bosta za mariborsko škofijo posvetitvi v nedeljo v stolnici, v ponedeljek pa v Gornjem gradu.

Božič v Sloveniji

Kot je poročalo pred dnevi ljubljansko »Delo«, bo komisija za odnose z verskimi skupnostmi v Socialistični republiki Sloveniji po vsej verjetnosti še pred počitnicami razpravljala o prošnji slovenske škofjske konference, naj bi Božič v Sloveniji bil dela prost dan. Slovenski škofje menijo, da se to vprašanje v vedno občutnejši obliki pojavlja vsako leto. Svojo vlogo slovenski škofje utemeljujejo z več razlogi. Po osvoboditvi se je Božič do leta 1952 obhajal kot dela prost dan. Med slovenskim narodom je praznovanje Božiča globoko ukoreninjen. Gre za najbolj ljudski praznik, ki je že od nekdaj vseboval tudi vrsto čisto človeških poudarkov.

Praznovanje Božiča je danes razširjeno daleč po svetu, tudi zunaj meja krščanskega sveta kot znamenje človečnosti in kot ideal kulturne dediščine velikega dela človeštva. Tudi v socialističnih državah, kjer je Cerkev ločena od države — na Madžarskem, Češkoslovaškem, Poljskem in v Vzhodni Nemčiji — je Božič dela prost dan. Razglasitev Božiča kot prostega dneva bi poglobila, poudarjajo slovenski škofje, zaupanje vernih v vodstvo slovenske družbe in na svoj način omajala mnenje o njeni proticerkveni usmeritvi.

Na ozemlju Socialistične republike Slovenije je sorazmerno majhno število pravoslavnih in pripadnikov nekrščanskih verstev. Tudi veliko število neverujočih ima nedvomno iz spoštovanja do svojih vernih prednikov in sorodnikov razumevanje za praznovanje Božiča. Slovenski škofje ob koncu pravijo, da ne želijo nikomur vsiljevati verske vsebine božičnega praznika, ampak bi radi le, da bi v slovenski družbi zaradi enakopravnosti tudi verni imeli možnost za praznovanje Božiča.

KAJ SE DOGAJA V SEULU?

Neredi, ki že več kot dva tedna vznemirjajo Južno Korejo, so zajeli že vso državo. Povsod se namreč ponavljajo protestne manifestacije, predvsem študentov, ki se ne strinjajo z vladno politiko. Spopadi med silami javne varnosti in demonstranti so na dnevnem redu, čeprav demonstranti skušajo na miren način opozarjati javnost na stvarne težave v državi. Južnokorejski politiki zato skušajo najti rešitev temu zaskrbljivemu stanju. Po mnenju južnokorejskega voditelja demokratske stranke za združitev obeh držav Kim Jung Sama, ki se bo srečal z južnokorejskim predsednikom Čun Du Hwanom, je edina rešitev v tem, da bi prišlo do ljudskega glasovanja, ki naj bi dovolilo prebivalstvu, da

se izrazi o načinu izvolitve državnega predsednika. Opozicija se namreč zavzema za direktno izvolitev predsednika, stranka na oblasti pa za parlamentarni sistem.

Vedno bolj nevzdržno zgleda, da bi sedanji vladi uspelo uresničiti zamenjavo dosedanjega predsednika z drugim po svojem okusu, pa čeprav samo do konca olimpijskih iger v Seulu.

O stanju v Južni Koreji je nekaj besed spregovoril tudi ameriški državni tajnik Shultz, ki se v teh dneh mudi na obisku v Avstraliji. V Sydneyju je med drugim izjavil, da mora v Južni Koreji nujno in čim prej priti do zamenjave na vrhu oblasti na način, ki si ga želi korejsko ljudstvo.

LETNI KONCERT DEKLIŠKEGA ZBORA »IGO GRUDEN«

Letni koncert dekliškega zbora »Igo Gruden«, ki je bil v sredo, 17. t.m., v stari cerkvi sv. Janeza Krstnika v Štivanu, je dokazal, da tudi pri zborovskem petju velja pravilo, da volja gore premika.

Dekliški zbor iz Nabrežine, ki je sredi pomladi izgubil svojega dirigenta Matjaža Ščeka, je namreč dokazal, da ljubezen do petja premaga velike težave. Na pomoč jim je priskočil znani slovenski pevovodja Mirko Slosar, ki je z dekliškim zborom »Igo Gruden« pripravil in ponovno predelal obširen in zahteven repertoar, s katerim so dekleta nastopila v Štivanu.

V prvem delu sporeda so zapele pesmi raznih skladateljev. Omenili bi Jacobusa Gallusa »Pueri concinnite« in skladbi pred 15 leti umrlega primorskega skladatelja Ivana Ščeka, med katerimi je še posebej prišla do izraza skladba »Koledniki«. Zelo prepričljivo je izzvenela tudi Balada. Besedilo Srečka Kosovega je uglasbil Rado Simoniti.

Drugi del sporeda, ki ga je povezovala Tatjana Rojc, je bil v celoti posvečen Mariji Kogoj. Nabrežinska dekleta so pod vodstvom Mirka Slosarja zapela 12 »Otroških pesmi« tega znamenitega slovenskega skladatelja. Njihovo petje je na klavir spremljal prof. Aleksander Rojc.

SIMPOZIJ O ALKOHOLIZMU

V Trstu se je končal italijansko-ameriški simpozij o alkoholizmu, ki sta ga priredili tržaška univerza in univerza iz Birminghama v ameriški zvezni državi Alabama. Ugotovili so, da gre pretiranemu uživanju alkohola pripisati več smrtnih primerov kot pa nikotinu in najrazličnejšim mamilom. V zadnjih desetih letih je zaradi alkohola v Italiji umrlo 140 tisoč ljudi. Prof. tržaške psihiatrične klinike Flavio Poldrugo se je zavzel za strokovno preučevanje tega problema, saj je treba predvsem vplivati na mladino, ki je zrastle v okolju, kjer je alkohol, še posebej pa vino dnevna pijača. Tržaška univerza je kot prva v Italiji preskusila novo obliko terapije skupno s klubi alkoholikov. Na podlagi skupinske terapije, ki jo je uvedel zagrebški profesor Hudolin, so tudi v Furlaniji - Julijski krajini nastali odbori in klubi za skupno zdravljenje. V naši deželi se je na ta način odpovedalo omamnim pijačam 20 tisoč alkoholikov.

Ob zaključku prvega simpozija so se dogovorili, da bodo čez leto dni priredili ponovno srečanje, na katerem bodo spregovorili predvsem o alkoholizmu in boleznih srca in ožilja.

REPENCI V PARIZU

Župnijska skupnost z Repentabra se odpravlja na obisk k pariškim Slovencem. Na pot v Francijo bodo v petek odšli mladinski pevski zbor Zvonček, ansambel Burja ter ženski pevski zbor. V nedeljo bodo nastopili na prireditvi za slovenske izseljence v francoskem glavnem mestu. V soboto 13. junija so imeli — ob petletnici delovanja — lep koncertni nastop na dvorišču Pokrajinskega muzeja v Repnu.

TRIJE ZBORI V BARKOVLJAH

Slovensko kulturno društvo »Barkovlje« in mešani pevski zbor »Milan Pertot«, ki deluje v sklopu tega društva, sta v nedeljo, 21. junija, priredila v društvenih prostorih koncert treh zborov.

Kot prvi je nastopil domači pevski zbor »Milan Pertot« iz Barkovelj, ki ga vodi Aleksandra Pertot. Svoj nastop so pevci in pevke začeli z dvema priredbama barkovljskih ljudskih pesmi, kot jih je napisal Milan Pertot. Zbor je tudi na nedeljskem koncertu potrdil, da je to eden najboljših zamejskih zborov. Posebno prepričljivo sta izzveneli »Bilečanka« in zadnja skladba Ubalda Vrabca »Pesem zvestobe«, ki jo je Vrabec napisal na besedilo Barkovljske Sandrina Furlana.

Sledil je nastop dekliškega zbora »Igo Gruden« iz Nabrežine, ki ga vodi Mirko Slosar. Izbrane pesmi so od nabrežinskih deklet zahtevale veliko dela in zbranosti. Opaziti je bilo, da so vložile v delo veliko dobre volje in časa, kar zmore le homogena in složna skupina.

Koncert so zaključili Fantje izpod Grmade, ki so pod vodstvom Iva Kralja zapeli šest pesmi. Izbrali so precej raznolik spored, nekaj priredb ljudskih pesmi, a tudi odlomek Foersterjeve opere »Gorenjski slavček« in Vrabčevo Pjet meljonov, ki je

zaradi šaljive vsebine primerno zaključila spored.

Pevci in občinstvo pa so se na povabilo prof. Elvi Slokarjeve, ki je povezovala spored, ustavili v prostorih društva Barkovlje in se še dolgo zabavali, se razgovarjali, peli in sploh ustvarili prijetno prijateljsko vzdušje. Koncerta se je udeležilo zelo številno občinstvo, med katerim smo opazili tudi devinsko-nabrežinskega župana Bojana Brezigarja.

—o—

OB 130-LETNICI JUŽNE ŽELEZNICE

Ob 130-letnici Južne železnice je v soboto, 20. t.m., s tržaške postaje odpeljal poseben vlak, ki sta ga vlekli dve lokomotivi iz leta 1914. Pobuda je v okviru pobratenja med Trstom in Gradcem. Kompozicijo so sestavljali štiri potniški vagoni in nadaljnja dva tovorna vagona. V Gradec je odpotovalo 250 potnikov, kolikor je bilo razpoložljivih mest. Parni lokomotivi sta bili zgrajeni na Dunaju leta 1914, pred nedavnim pa so ju restavrirali v Pulju. Gre za edina tako stara primerka lokomotiv na svetu. S posebnim vlakom so v Gradec odpotovali tržaški župan, predstavniki oblasti in pet otrok, ki so bili izžrebani kot soudeleženci natečaja, ki ga je razpisala graška občina.

Pester glasbeni večer v Devinu

V petek, 19. t.m., sta devinska zbora Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devina priredila zaključni koncert v devinski osnovni šoli. Gost tega večera je bil trio Zorana Lupinca, ki je bistveno pripomogel k uspehu večera. Kljub nalivu se je v šoli zbralo številno občinstvo, ki ga je pozdravil predstavnik »Fantov« Marko Tavčar. Večer je začel Zoran Lupinc, ki je zaigral dve skladbi.

Sledilo je kratko poročilo o delovanju zborov v preteklem letu. Še posebej je bilo razvidno dejstvo, da sta zbora začela z obnavljanjem starega rastlinjaka na vrtu otroškega vrta v Devinu, ki ga je dala na razpolago devinsko-nabrežinska občinska uprava. Obnovljeni rastlinjak bo torej v doglednem času postal novi dom in središče kulturnega in narodnega življenja v Devinu. Ob tem pa je značilno dejstvo, da

devinska zbora nista zanemarila svoje pevске dejavnosti.

Vsak izmed obeh zborov je zapel pet pesmi. Začela so dekleta, ki so se spomnila tudi svojega 15. jubileja. V znak hvalečnosti so podelila svojemu dirigentu Hermanu Antoniču šop cvetja. Sledil je nastop Fantov izpod Grmade, ki so izbrali za to priložnost nekaj ljudskih pesmi, a tudi nekaj zahtevnejših skladb, ki so jih naštevali v zadnjem letu. Na koncu so tudi Ivo Kralju izročili cvetlični dar. Večer pa je zaključil trio Zorana Lupinca, ki je dokazal veliko muzikalčnost in virtuoznost; navdušenje občinstva je doseglo višek ob Lupinčevi priredbi za trio Avsenikove pesmi »Od vasi do vasi«, tako da je moral Lupinc dodati še eno skladbo. Večer se je nadaljeval ob prijetnem razgovoru in zakuski, ki so jo pripravili pobudniki večera.

Tončičev sklad ima nov odbor

Boris Kuret je novi predsednik slovenskega visokošolskega sklada »Sergij Tončič«. Na občnem zboru, 19. t.m., so za podpredsednika izvolili prof. Dušana Križmana, člani izvršnega odbora pa so še Silvana Valoppi, Ivo Jevnikar, Nerina Švab, dr. Branko Jazbec in dr. Peter Močnik. Dosedanji predsednik prof. Pavle Merku je v svojem poročilu dejal, da na zadnjem občnem zboru pred osmimi leti ni nihče slutil, kakšne težave se bodo zgrnile nad Tončičev sklad. Izvršni odbor je pričakoval, da bo s prodajo stanovanja, ki ga je dr. Frane Tončič zapustil skladu, rešil finančno stisko in lahko nadaljeval z rednim delom. Čakati pa je bilo treba polnih

devet let, da je predsednik republike avtoriziral vknjižbo stanovanja, saj je sklad poleg škedenjskega Doma edina slovenska ustanova, ki ima od države priznani status ustanove moralnega značaja.

Zdaj Sklad čaka na avtorizacijo, da se vknjiži kot dedič na vilo, ki jo je gospa Ema Tomažič zapustila. Na občnem zboru so soglasno sklenili, da bodo vilo dali v najem ustanovi, ki bo zagotovila socialni namen vile v korist slovenske skupnosti. V Tomažičevi vili naj bi tako dobile prostor prve slovenske otroške jasli v tržaškem središču. Po blagajnikovem poročilu so sledile volitve novega izvršnega odbora, nadzornikov in članov razsodišča.

POČASTITEV LOJZETA BRATUŽA V NOVI GORICI

V Novi Gorici se je te dni zaključilo drugo šolsko leto orgelskega tečaja, ki deluje za področje koprške škofije in ga obiskujejo učenci iz raznih krajev Primorske. Vodstvo tečaja se je letos odločilo, da bo zaključek povežalo s počastitvijo primorskega glasbenika Lojzeta Bratuža, ki je mučeniško umrl pred 50 leti.

To se je zgodilo v nedeljo, 21. t.m., ko je pri večerni maši v novi cerkvi Kristusa Odrešenika zbor gojencev tečaja zapel več Bratuževih pesmi. Obred je vodil novogoriški župnik Gašper Rudolf, ki je že uvodoma pozdravil prisotno Bratužovo družino, med mašno bogoslužje pa je vpletel več izbranih misli, povezanih z likom Lojzeta Bratuža. Po evangeliju je spregovoril župnik v Batujah Jožko Kragelj, ki ima za slugo, da stalno obuja spomin na marsikatero osebnost iz primorske polpretekle zgodovine in tako tudi na Lojzeta Bratuža. V svojem govoru je poudaril predvsem Bratužovo zvestobo narodu in krščanski veri. Zbor gojencev orgelskega tečaja je na koncu maše spomin goriškega skladatelja počastil še z izvedbo Gallusove skladbe »Glejte, kako umira pravični«.

Vodstvo orgelskega tečaja v Novi Gorici zasluži za to pobudo priznanje, saj tudi ta versko-kulturna ustanova z vzgojo bodočih organistov in pevovodij vrši podobno poslanstvo, kot ga je pred vojno v Gorici pok. Lojze Bratuž.

PESNIŠKA ZBIRKA LJUBKE ŠORLI

V torek, 16. t.m., so v mali dvorani Kulturnega doma v Gorici predstavili pesniško zbirko Ljubke Šorli-Bratuž, ki jo je pod naslovom »Pod obokom čarobnim« izdalo Založništvo tržaškega tiska. Priljubljena goriška pesnica je doslej izdala že več zbirk, vendar gre pri tej najnovejši za strožji izbor, ki ga je pripravil dr. France Bernik iz Ljubljane in za zbirko tudi napisal spremno besedo. Pesmi je razporedil na impresioniistično-refleksivne, pokrajinske, domoljubne in religiozne.

Na torkovi predstavitvi je uvodoma spregovorila predsednica upravnega odbora Kulturnega doma Nada Sanzin, nato je daljše razmišljanje o poeziji Ljubke Šorli-Bratuž podal dr. France Bernik. Spregovoril je tudi urednik Založništva tržaškega tiska Marko Kravos, prisotna pesnica pa se je zahvalila založbi in vsem prisotnim za ta lepi kulturni dogodek. Omeniti je potrebno še nastop dveh članic gledališke skupine iz Gorice, ki sta doživeto podali več pesmi Ljubke Šorlijeve, za njima pa je nenapovedano nastopil še 85-letni Anton Budin iz Mirna. Omenjeni gost je rojen istega leta kot pok. mučenik Lojze Bratuž in je z njim bil celo nekaj časa skupaj zaposlen v goriški tovarni orgel »Cecilia«. Zato je razumljivo njegovo posebno nagnjenje do poezije Ljubke Šorlijeve, ki jo recitira ob raznih priložnostih in tako tudi na torkovem večeru v Gorici.

—o—

Mednarodni bienale

Mednarodni bienale grafike je v Ljubljani sedemnajstič ter se je pričel 20. junija. Razstavlja 550 umetnikov iz več kot 60 držav.

Koncert cerkvenega mešanega zbor »F.B.Sedej« iz Števerjana

Koncert, ki ga je števerjanski zbor izvajal v nedeljo, 14. junija, v domači cerkvi, predstavlja zaključek letošnje sezone. Zbor redno sodeluje pri vsakoletni Cecilijanki (lani je prejel tudi spominsko nagrado za 25-letno nastopanje), nastopa na reviji »Primorska poje«, večkrat je že bil gost v Sloveniji in na Koroškem ter imel že več snemanj za Radio Trst A. Program, s katerim se je zbor predstavil številnemu domačemu in tujemu občinstvu, je izbor

slovenskih cerkvenih pesmi, ki jih je naštudiral v zadnjem obdobju. Nekatere je zbor že izvajal ob večjih cerkvenih praznikih (Božič, Oljna nedelja, Velika noč). Tem pesmim je dodal tri polifonične skladbe, saj zbor rad sega tudi po takih skladbah. Tako je koncert skupno obsegal osemnajst pesmi.

Koncert je vodil Tomaž Tozon, ki je sicer član Slovenskega okteta, a že dolgo sodeluje z društvom »Sedej« pri organizaciji vsakoletnega Festivala. Na orgle je spremljal Herman Srebrnič, ki že od vsega začetka vodi in spremlja delovanje našega zbora. Njegova velika ljubezen do glasbe in petja, s katero je navduševal in privabljal v pevski zbor zlasti mladino, je odločilnega pomena, da mešani zbor še danes živi. Celotni program je povezoval domači župnik Anton Lazar.

Ob zaključku uspele sezone, ki je segala od Cecilijanke do samostojnega koncerta, oz. do snemanja za tržaški slovenski radio, ki je bilo v sredo, 17. t.m., se je dirigent iskreno zahvalil pevcem za vztrajnost, ki so jo pokazali s prisotnostjo na tedenskih vajah, in pripomnil, da se je kvalitetna raven zbora znatno izboljšala. Kot je bilo razvidno iz besed organista in predsednika zbora na zaključni zakuski, moramo to dejavnost, ki ima stoletne globoke korenine nadaljevati in se predvsem kvalitetno še izboljšati.

Matjaž Terčič

AVSTRIJSKI PREDSEDNIK WALDHEIM SE VEDNO PREDMET POLEMIK

Avstrijski predsednik Waldheim je še dalje tarča polemik zaradi svoje dozdevne kočljive preteklosti v zadnji vojni. Te polemike, ki nastajajo zlasti v mednarodnih judovskih krogih, se krepijo ob vsaki potezi, ki se zdi Waldheimu v prid. Tako je v zadnjem času završalo ob vesti, da bo avstrijski predsednik pred koncem tega meseca obiskal papeža v Vatikanu. Sveti sedež je takoj naglasil, da gre za normalno prakso diplomatskega bontona in da papež sprejme vsakega državnika, ki ga zaprosi za sprejem. Judovske skupnosti se s tem pojasnilom ne zadovoljujejo in še dalje ostro kritizirajo Vatikan.

Medtem pa se z nasprotnega brega oglašajo sile, ki Waldheima branijo. Načelnik misije, ki jo ima v Rimu Arabska liga, je ožigosal judovske napade, češ da gre za instrumentalizacijo nedolžnih medvojnih žrtev in za priložnost, da letijo novi napadi na Palestince. Predstavnik Arabske lige je naglasil, da državniških obiskov ne morejo pogojevati kakršnekoli verske skupnosti. Arabska liga še poudarja, da so sedanjí napadi naperjeni proti človeku, ki je deset let vodil Združene narode in s tem njihova prizadevanja za varnost in mir v svetu.

Zanimiv namig o podpori Waldheimu prihaja tudi iz Sovjetske zveze. Formalno je bilo potrjeno, da bo sovjetski ministrijski predsednik Rižkov med svojim bližnjim obiskom v Avstriji gost na banketu predsednika Waldheima.

XXII. ŠTUDIJSKI DNEVI DSI - Trst

4., 5. in 6. septembra 1987

Park Finžgarjevega doma
Opčine, Narodna ulica 89

Petek, 4. septembra 1987

Ob 17.00: Predstavitve predavateljev na letošnji Dragi.

Ob 17.30: Predavanje: GOD BLESS SLOVENIA

Slovenska obzorja v Ameriki danes in jutri, kakor jih vidi visoko kvalificiran pričealec iz ZDA.

Sobota, 5. septembra 1987

Ob 16.00: Slovesna otvoritev, nato predavanje: S PREŠERNOM POD JUŽNIM KRIŽEM

Če v resonančno plat skupnega slovenskega duhovnega prostora udari mlada vitalna roka z bregov Srebrne reke.

Nedelja, 6. septembra 1987

Ob 10.30 Predavanje: KRŠČANSTVO IN ESHATON

Mednarodno priznan teološki strokovnjak o tem, kam tečejo vode zgodovine, po Marxu in po Kristusu.

Ob 16.30: predavanje: POT V OBLJUBLJENO DEZELO

Slovenski intelektualci, občutljivi za najširše strujenje Duha, o tem, ali smo na začetku utopije ali na njenem koncu, ali je treba naskočiti nove vrednote ali še držijo dosedanje, ob izteku tisočletja...

Po vsakem predavanju diskusija.

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri v parku na prostem.

KOPRSKA SREČANJA

V Kopru so odprli osma koprška srečanja, ki jih prireja Unija Italijanov največjega slovenskega mesta ob morju. Na prireditvi sodeluje nad 1700 gostov iz Jugoslavije, Italije, Avstrije in Madžarske. Nad tisoč šolarjev se bo predstavilo s kulturnimi programi, 450 pa se bo pomerilo v športnih tekmah. Na sporedu bo tudi okrogla miza o sodelovanju, miru in problematiki narodnih manjšin.

Dan Jugoslavije na tržaškem velesejmu

Na tržaškem velesejmu je bil 18. t.m. dan Jugoslavije, ki kot Avstrija sodeluje vse od začetka na tej prireditvi. Jugoslovanska delegacija je imela najprej pogovore z gospodarskimi operaterji pri Trgovinski zbornici, nato pa je priredila tiskovno konferenco v Kongresnem središču na velesejmu. Delegacijo je vodil podpredsednik Gospodarske zbornice Hrvatske Vidaković. V delegaciji sta bila tudi jugoslovanski veleposlanik v Rimu Skataretiko ter generalni konzul v Trstu Jakomin.

Goste je pozdravil predsednik velesejma Marchio. Obravnaval je nato zlasti velesejmske kompenzacije, vprašanje avtonomnih računov za obmejno področje, za katere ne bi smele veljati meddržavne trgovinske omejitve, potrebo pospešenja gradnje avtomobilskih cest od Razdrtega proti Gorici in Trstu, nadalje kočljivi položaj v zvezi z ribolovom v Tržaškem zalivu, prireditve Transadria za zveze med italijanskimi in jugoslovanskimi velesejmi in pristanišči, ki pa je po predsednikovih besedah v zastoju, ter končno še 14. Mednarodno univerziado, katero bodo odprli v Zagrebu 8. julija.

Sledila je podelitev diplom, katere je Marchio izročil podpredsedniku Vidakoviću, veleposlaniku Skataretiku ter bivšemu generalnemu konzulu v Trstu Cigoju.

Po tej svečanosti je prevzel besedo Vidaković. Na kratko je obravnaval trgovino med obema državama ter je večino izvajanj posvetil turističnemu sodelovanju med Italijo in Jugoslavijo. Jugoslavija namreč pričakuje kapitale iz tujine preko skupnih vlaganj, preko turizma in preko kreditov, a je slednje najmanj primerno.

Glede dohodkov od turizma je Vidaković povedal, da je Jugoslavija lani inkasirala milijardo 350 milijonov dolarjev, kar je seveda dosti manj kot Italija, ki je bila z 8 milijardami dolarjev na prvem mestu v Evropi. Ima pa kljub temu Jugoslavija številne turistične lepote in

zanimivosti ter je 57 objektov s tega področja svetovno registriranih. Jugoslavija ima 21 Narodnih parkov ter jih pripravljajo še 15. Ob koncu je Vidaković poudaril važnost ekologije

Skataretiko je povedal, da so izmenjave med Italijo in Jugoslavijo lani znašale milijardo 876 milijonov dolarjev. Jugoslovanski izvoz je dosegel 909 milijonov dolarjev, uvoz pa 977 milijonov. Tako je Jugoslavija pokrila uvoz iz Italije z izvozom za 94 odstotkov.

Veleposlanik je nadalje poročal, da je jugoslovanski ministrski predsednik Mikulič poslal pisma vsem državam Evropske gospodarske skupnosti glede medsebojnega gospodarskega sodelovanja. Na Evropsko gospodarsko skupnost odpade 85 odstotkov celotnega trgovinskega primanjkljaja Jugoslavije ter 75 odstotkov jugoslovanskih dolgov. Skataretiko je izrekel željo, da bi se gospodarsko sodelovanje med Italijo in Jugoslavijo do leta 1990 podvojilo.

Spomnil je, da je pri italijanskem zunanjem ministrstvu interveniral, naj ne bi na meji uvedli formularjev, katere bi morali izpolnjevati pri prihodu v Italijo tudi jugoslovanski državljani. V Trst je že prispel tovornjak teh formularjev, a so jih dali na stran.

Članica organizacijskega odbora je nato predstavila Univerziado v Zagrebu. Uradno je prijavljenih že 125 držav, kar je rekordno število. Pričakujejo prijavo še osmih držav. Nastopalo bo 6 tisoč atletov in to število se bo s spremeljevalci povečalo na 7 tisoč. Tekmovali bodo v dvanajstih disciplinah. 11. julija bo prispel v Zagreb glavni tajnik Združenih narodov, ki bo naslovil poslanico na mladino vsega sveta.

Med razpravo je bilo na tiskovni konferenci govora zlasti o morebitni spremembi člena 27 jugoslovanske ustave v korist povečanja tujih naložb ter o delovanju italijansko-jugoslovanske komisije za obmejno področje, ki bo baje imela prvo sejo sredi julija.

Jugoslovanski generalni konzul v Trstu Livij Jakomin je zvečer priredil tradicionalni sprejem na vrtovih konzulata.

O razstavi beri Arhitekturnega muzeja v Ljubljani

Arhitekturni muzej Slovenije, ki ima svoj sedež v Plečnikovi hiši v Ljubljani, je v zadnjih letih okrepil svojo razstavno aktivnost. V pretekli sezoni je arhitekturni muzej bistveno pripomogel k organizaciji velike Plečnikove razstave v Parizu in nato k razširjeni razstavi na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, ki je zabeležila izreden obisk in veliko zanimanja. Plečnikova razstava je bila v začetku maja odprta v Madridu in bo še letos obiskala München, Karlsruhe in Dunaj, na začetku prihodnjega leta pa Zagreb. Ob razstavi v Madridu je po Španiji počasno krožila Oxfordska predstavitev Plečnika, ki je po obsegu sicer manjša, a vseeno ze-

lo pomembna za utrditev mednarodne uveljavitve velikega slovenskega arhitekta. Ob tej priložnosti so natisnili v španščini in v baskovščini izbor kataloga francoske razstave, kot tudi oxfordske razstave.

Gre za pomemben dosežek, saj kataloga ne krijeta zgolj Španija, ampak obsežen svetovni špansko govoreči prostor, še zlasti v Latinski Ameriki. Manjša oxfordska predstavitev Plečnika je obiskala Bilbao, Valladolid, Seville, Majorco, kjer se trenutno nahaja. Arhitekturni muzej v Ljubljani je poskrbel za pomembno razstavo vidnega italijanskega arhitekta Paola Portoghesija v zimskem vrtu Plečnikove hiše in v Cankarjevem domu. Portoghesi je želel posvetiti posebej del svoje razstave Plečniku in Ljubljani, saj sta si na teoretski ravni na sličnem položaju, ko vsakdo v svoji arhitekturi skuša opredeliti značilen *genius loci*. Pomembna je bila tudi razstava arhitekta Albaria Alta v sodelovanju s finskim muzejem arhitekture in moderno galerijo.

—O—

UMRL JE FRED ASTAIRE

V Los Angelesu je 22. t.m. umrl slaven ameriški plesalec in filmski igralec Fred Astaire. Star je bil 87 let. Smrt je nastopila zaradi pljučnice. Fred Astaire je bil priljubljen zvezdnik v prvem povojnem razdobju in njegovo ime je bilo tesno povezano s plesalko Ginger Rogers, s katero je nastopal v številnih glasbenih filmih.

ZRELOSTNI IZPITI —

ŽIVLJENJSKA PREIZKUŠNJA

■ nadaljevanje s 1. strani

Ustni del zrelostnih izpitov se bo začel v teh dneh. Kandidati so komisijam predlagali en predmet, komisija pa ima pravico izbirati med ostalimi tremi, čeprav kandidatu redkeje spremenijo predlagani drugi predmet. Kakorkoli že, se bodo po predvidevanjih tudi letošnji maturantje oddahnili v prvem tednu julija, ko se bodo na naših šolah zaključili letošnji zrelostni izpiti.

SLABA VEST POLJAKOV

Zaradi dogodkov na Poljskem pred nekaj leti, ko se je proti režimu organiziral sindikat Solidarność in se razcvetel po vsej deželi, pa tudi zaradi izvolitve poljskega kardinala Wojtila za papeža, so simpatije za Poljsko po vsem svetu tolikšne, kot menda še nikoli v zgodovini tega naroda. Pa tudi sam papež skrbi zato, da je njegova rodna dežela vedno v središču svetovne pozornosti, saj je bil njegov zadnji obisk domovine že tretji po vrsti.

Pri vseh teh simpatijah za Poljsko od strani vsega sveta se na splošno misli, da gre za stanje, v katerem tamkajšnji režim zatira splošne človekove pravice poljskega naroda, zlasti pa še poljske Cerkve, kar na splošno tudi drži. Toda ostaja tudi neka druga stran tega stanja, in sicer dejstvo, da ne le politični režim na Poljskem, temveč sam poljski narod s svojo Cerkvijo vred zatira narodne manjšine v tej deželi, manjšine, ki niso ravno maloštevilne.

Ob južni poljski meji živi npr. skupina Slovakov, ki šteje okoli 20.000 ljudi, toda poljska cerkvena oblast jim ne dovoljuje niti maše v lastnem jeziku. Še bolj številni so Pomorjanci, s poljskim nazivom Kašubi, ki prebivajo v severnih predelih te dežele, na širokem območju okoli mesta Gdansk. Nemci jih imenujejo tudi Vindi, ohranjenno ime zanje pa je tudi Slovinci. Do prve svetovne vojne so spadali pod Nemčijo

oz. njeno deželo Prusijo. Pruska statistika jih je na prelomu stoletja naštel za približno 120.000, (prim. Brockhaus' Konversations-Lexikon, Bd. 13, Berlin 1895, 378). Temu narodu odrekajo Poljaki sploh njegovo istovetnost, trdeč, da gre v primeru njihovega jezika za poljsko narečje. Ker pa je jezik Pomorjancev že v seznamu svetovnih jezikov, dajejo o njih lažne podatke, trdeč, da govori to »narečje« le še okoli 4.500 ljudi, medtem ko naj bi vsi drugi govorili kašubsko obarvano poljščino. Vseh Pomorjancev ali Kašubov pa je danes okoli 150.000 duš, imajo v Gdanskem celotno pisateljsko združenje. Toda poljske oblasti onemogočajo od zunaj stike z njim. O kakem bogoslužju v cerkvi seveda ni niti sledu. Približno polovica Pomorjancev je evangeličanov.

Naslednja narodna skupina na Poljskem so katoliški Ukrajinci, ki so imeli menda do druge vojne svojo lastno škofijo v mestu Premisl. Te škofije danes ni več, o kakem bogoslužju v njihovem jeziku prav tako ni nobenih vesti. Število te narodne manjšine pa znaša celih 180.000 duš. In še ena skupina je, ki pa je pravoslavna, to so Belorusi, kakih 165.000 ljudi.

Takšna je torej druga plat medalje na Poljskem, kjer hočejo nekateri videti katoliški ideal, mnogo bolj temna od prednje plati. In te temne plati tudi prisotnost poljskega papeža v Rimu ne dela bolj svetle.

Sodobno kmetijstvo

Redčenje plodov pri breskvah je nepogrešljiva dopolnitev rezi, če hočemo doseči primerno količino, predvsem pa debelino plodov. Redčenje, opravljeno ob pravem času, zagotavlja pravo debelino plodov, lepšo obarvanost, večji zametek rodni brstov za prihodnje leto, boljšo olesenitev enoletnih mladice in boljšo prehranjenost celega drevesa. Če mladice dobro oleseni, so odpornejše proti zimskemu mrazu in vetrovom pa tudi proti boleznim.

Na vsaki rodni veji ali majski kitici pustimo določeno število plodov, ki jih vejica lahko prehrani s svojo listno površino. Vsak plod potrebuje za zdrav razvoj približno 40 zdravih listov.

Čas redčenja prilagodimo cvetenju in sorti, in sicer redčimo 30 do 40 dni po cvetenju, takrat ko dosežejo mladi plodiči debelino lešnika ali oreha in začno koščice kosteneti. Redčiti ne smemo pred fiziološkim trebljenjem v maju.

Prezgodnje redčenje lahko škoduje, ker je naravno odpadanje v posameznih letih močno in takrat redčenje ni potrebno.

Pri zgodnjih sortah, ki so nagnjene k pokanju koščic, prezgodnje redčenje to napako še poveča. S prepoznim redčenjem pa spet odrežemo s plodovi že preveč akumuliranih hranilnih snovi.

Sicer pa sadjar, ki pozna nasad in drevesa, sam določi pravi čas za redčenje tako, da oceni starost razvoja in sposobnost drevja, ki naj da v tem letu določen pridelek.

Najprej odstranimo vse drobne v razvoju zaostale plodiče, dvojčke, od mraza in škodljivcev poškodovane plodove in plodove,

Redčenje plodov pri breskvah

ki so na koncu poganjkov, zlasti pri mladih drevescih, katerim še vzgajamo ogrodne veje. Pustimo tiste plodove, ki so med seboj oddaljeni pri drobno plodnih sortah 10 do 15 cm, pri debeloplodnih sortah pa 15 do 20 cm in pustimo na plod približno 30 listov. Če je vejica dovolj bujna in močna, lahko brez škode pustimo tu in tam dva plodiča skupaj, dočim na kratkih, šibkih rodni poganjkih pustimo le po en plod. Isto velja za majske kitice. Čim šibkejša je rast drevesa in močnejši je nastavek, tem več plodov odstranimo. Pred redčenjem obvezno opravimo poskusno redčenje plodov s štetjem.

7 do 8 let staro, bujno zdravo, dobro gnojeno in pravilno rezano dravo nam da lahko okoli 80 kg breskev. Če računamo, da bo tehtal vsak plod povprečno 200 g, je potrebno, da ostane na drevesu po redčenju 400 plodov. Pred redčenjem jih imamo trikrat več. Štetje opravimo lahko tudi na eni veji in potem preračunamo za celo drevo.

Zaradi pomanjkanja delovnih moči je redčenje težko opraviti, hormonski preparati, ki jih v svetu v ta namen preizkušajo, pa so dala odvisno od podnebni in bioloških dejavnikov v času preizkušnje dokaj različne rezultate.

Tudi vse sorte se ne obnašajo enako pri škropljenju z istim sredstvom. Trenutno je še najbolj obetaven ETHREL za večino srednje poznih in poznih sort, pa 3CPA za zgodnejše sorte.

Najprimernejši čas škropljenja je 30 dni po cvetenju, ali ko seme v plodičih doseže dolžino enega centimetra. V Italiji ETHREL priporočajo za redčenje v pro-

izvodnih nasadih v koncentraciji 3 gr na 100 l vode 35-45 dni po vrhuncu cvetenja. V slovenskih pogojih je za srednje zgodnje do pozne sorte primerna koncentracija 2 do 3,5 kg na 100 l vode pri debelini plodičev 10 mm.

Vsa kemična sredstva so pokazala določene pomanjkljivosti, zato so v ZDA in drugod začeli uporabljati stresalce za veje, ki dobivajo moč iz kompresorja, pnevmatični stresalci bičarji v obliki glavnika, ali vibratorji, ki stresajo celo drevo in so se izredno izkazali pri oljkah. Take naprave pa lahko poškodujejo lub in pridejo v poštev samo pri velikih nasadih.

Ko smo si s pravočasnim redčenjem zagotovili dovolj pridelka, poskrbimo, da bo ta ostal kakovosten. Zato je treba pravočasno škropiti drevesa po navodilih, dognojiti z dušikom in oskrbovati zemljo pod

Beri - širi - podpiraj »NOVI LIST«

drevjem. Vso skrb tudi posvetimo letni rezi, ki ni le čiščenje drevesa, ko so ponekod ostali sami plodovi brez listja, temveč razumemo samo odstranjevanje vršičkov.

S pinciranjem zadržimo tisti del, ki teži, da se premočno razvije za teden ali več in omogočimo drugim delom krone, da se bujnejše razvijejo.

S pinciranjem usmerjamo rast tistih vej nižjega ali višjega reda, ki jih potrebujemo za ogrodje. Namesto, da bi pri mladih breskvah sredi poletja odstranili večje veje, jih lahko tudi upognemo, s tem zaustavimo njihovo rast in jih oslabiljene prihodnje leto izkoristimo za rod ali pri zimski rezi odstranimo.

Z. T.

Jack London KRALJ ALKOHOL

24

Aksel Gunderson, ki mu ni bilo do plesa in družabnih sestankov, pa je dejal: »Dobil bom lepo plačo. Sedaj pojdem lahko domov. Petnajst let je že, kar nisem videl matere in svojih ljudi. Ko bom izplačan, pošljem denar domov in tam naj počaka name. Nato se udinjam na dobro ladjo, namenjeno v Evropo, in dospem tja z novim zaslužkom. Če ga prištejem prejšnjemu, bom imel toliko denarja kot še nikoli v svojem življenju. Doma bom kakor knez. Niti pojma nimam, kako je na Norveškem vse poceni. Vsakomur bom lahko kaj podaril in izdajal denar, da se jim bo zdelo, kakor da sem milijonar in tako bom zdel doma vse leto, preden mi bo treba zopet na morje.«

»Prav tako storim jaz,« je izjavil Rdeči John. »Tri leta je tega, kar sem dobil zadnje pismo od doma, in deset let, kar sem bil doma. Na Švedskem, Aksel, je vse prav tako poceni kot na Norveškem in moji ljudje so pravi kmetje. Vso plačo, ki jo

dobim, pošljem domov in se vdinjam na isti ladji kot ti za vožnjo okrog rta Horn. Dobro ladjo si bova poiskala!«

In ko sta Aksel Gunderson in Rdeči John slikala radosti in praznične šege svoje domovine, se je vsak zaljubil v domačijo drugega in slovesno sta si dala besedo, da se bosta skupaj vozila in da bosta skupno preživela tisto leto dni, šest mesecev na domu enega na Švedskem in šest mesecev na domu drugega na Norveškem. In ostali del vožnje sta bila nerazdružljiva, tako silno sta bila omamljena od svojih načrtov.

Dolgi John ni bil človek domačnosti. Naveličal pa se je sprednjega kastela. Svoje denarja ne bo dal pijavkam prenočišč. Tudi on si bo najel sobo pri mirni družini in bo obiskoval navigacijsko šolo in študiral, da postane kapitan. In tako je šlo dalje pri vsakem. Vsak mornar se je zaklel, da hoče biti zaenkrat pameten in da ne bo razmetaval denarja. Nobenih pi-

javk prenočišč, nobenega koraka v mornarski del mesta, nobene pijače, je bilo geslo vsega sprednjega kastela.

Možaki so postali stiskači. Nikdar ni bilo take varčnosti. Nobene stvari niso hoteli več kupiti iz ladijske zaloge. Stare cunje so morale držati, prišivali so krpo na krpo in privlekli na dan za čuda ogromne krpe, ki se jim pravi »krpe za domov«. Štedili so pri vžigalnicah in čakali, da so dva, trije imeli svoje pipe pripravljene in jih prižgali z isto vžigalico.

Ko smo vozili ob obali v San Franciscu, so pristali k ladji priganjači prenočišč v svojih čolnih, čim so nas pristaniščni zdravniki odpustili. Prirojili so na ladjo in vsak je trobil slavo svojemu prenočišču in imel steklenico brezplačnega žganja za srajco. Toda mi smo jih zviška preklinjaje zavrnili. Nismo marali ne za njihova prenočišča ne za njihovo žganje. Bili smo trezni, varčni pomorščaki, ki smo znali bolj obrniti svoje denarce.

Nato je prišel odpust pri ladjarskem posredniku. Stopili smo ven na tlak s polnim žepom denarja. Obsule so nas pijavke in krvosei kakor kanje svoj plen. Spogledali smo se. Sedem mesecev smo bili skupaj, sedaj pa so se naša pota ločila. Za slovo še poslednji obred tovarištva! (Oj,

— Videš, Mihec, tudi volitve so pasale.
— Prou res. Ma vselih so ble ta bot no malo drugačne ku po navadi.

— Kaku misleš?

— Mislem taku, de druge bote so bli zmiram vsi zmagovavci, zdej so pej ani tudi zgebili. Jn tudi povejo. Tudi tu je napredek.

— Sej, sej. Jn še bol vela tu za tiste, ke so dobili. Kej češ: če vsi dobijo, ni dosti vredno, ma če ani ja jn ani ne, pole jema tu vse drugo velavo.

— Be znalo bet. Ma ne smemo pozabet, de so bli tolko let na vladi. Tu se, dragi moj, pozna. Ma so se močno uvelauli tudi ani, ke niso bli še nikoli u vladi. Tle mislem ta zelene. Uani čejo, da be jemeli čist zrak, čisto uado, čisto murje jn taku naprej.

— Sej ni čudno, de so jem ledje dali tolko glasov. Sej be vsak rad piu čisto uado jn se kopau u čistem murji. Vsi be mogli volt ta zelene.

— Ma je pr teh volitvah še an zmagovauc: Cicciolina.

— Kašna stranka je pej tu?

— Tu ni nobena stranka, tu je ana punca, ke se u nočnih lokaleh u takti muzike počasi slači. Striptiserka. U Lublani jem pravejo »slačipunca«. Jn zdej je postala poslanc, zato ke so jo zvolili. Jn bo tudi uana »onorevole«.

— Ma vidi na! Zdej je onorevole tudi ana slačipunca. Jn prou res, de je blo pr teh volitvah dosti novga.

— Ma znaš kej mislem jest? Resni možaki, precdniki, sekretarji, ministri so nam zmiri vse oblublali jn pole neč naredili jn navsezadnje še šli. Jn mi nismo jemeli od tega neč. Kej če bi mi poskusli ses to Cicciolino jn be naša enotna slovenska delegacija šla ...

— Počasi, Mihec moj, ke je u Milani an avokat u jemeni nekšne gospe vre vložu ku an rekurz na samega precdnika republike de se razvelave izvolitev tiste Cicciole. De tu je žalitev vseh žensk u Italiji de uana je delala nemoralno volivno propagando jn de je njena izvolitev žalitev za demokratične institucije.

— Ma razvelaulanje njene izvolitve be blo nedemokratično. Če je bla lahko kandidat, je lahko tudi zvoljena.

— Ma vidi na, spet jemamo an političen problem.

Društvo Frančišek Borgija Sedej in Ansambel Lojze Hlede iz Števerjana prirejata 17. Festival narodno-zabavne glasbe

»ŠTEVERJAN 87«

Nastopilo bo 32 ansamblov iz Slovenije, Koroške in Furlanije Julijske krajine.

Števerjan. Sobota 4.7.1987 ob 20. uri. Nedelja, 5.7.1987 ob 17.30.

taka je pač bila navada, šega!) »Naprej, fantje!« je rekel naš ladjevodja. Tik poleg je stala neizogibna krčma. Naokoli jih je bilo še kakih deset. In ko smo šli za ladjevodjo v tisto, ki si jo je bil on izbral, so se pijavke kar trle na hodniku pred njo. Nekateri so prišli celo noter, ampak mi nismo hoteli imeti nič opraviti z njimi.

Razvrstili smo se ob dolgi točilnici — ladjevodja, prvi mornar, šest lovcev, šest čolnarskih krmarjev in pet veslačev. Teh zadnjih je bilo samo pet; enega smo namreč spustili v morje z vrečo premoga na nogah med dvema metežema v močnem viharju pri Rtu Jerimo. Bilo nas je devetnajst in poslednjikrat naj bi še pili skupaj. Po sedem mesecev trajajočem trdem delu ob mirnem ali viharjem morju naj bi poslednjikrat gledali drug drugega. To smo dobro vedeli, kajti pota mornarjev držijo daleč. In vseh devetnajst nas je pilo, ko je ladjevodja naročil. Tedaj se je prvi mornar ozrl zgornjo po nas in poklical še eno kolo. Prvega mornarja smo prav tako radi imeli kot ladjevodjo — in imeli smo obadva radi. Ali smo mogli piti z enim, z drugim pa ne?

In Pete Holt, moj lovec (ki se je naslednje leto ponesrečil z vsemi tovariši na ladji Mary Thomas), je tudi naročil pijačo za vse. Čas je mineval, pijača je venomer pri-

hajala na mizo, glasovi so naraščali in črvi so začeli gomazeti. Lovcev je bilo šest in vsak je trdovratno zahteval v svetem imenu tovarštva, da morajo vsi piti z njim, pa samo po en kozarec. Krmarjev za čolne je bilo šest in pet veslačev in vsi so se držali iste logike. Imeli smo denar v žepu, vsi, in naš denar je bil prav toliko vreden kot vsakogar drugega in naša srca so bila prav tako prosta in velikodušna.

Devetnajst kol in kozarcev pijače! Kaj je kralj Alkohol hotel več, da bi prodril pri teh možakih s svojo voljo? Bili so zreli, da pozabijo na vse svoje z ljubeznijo snovne načrte. Majali so se iz krčme in v roke pijavk in krvosov. Njihov upor ni trajal dolgo. Trajalo je dva dni in bilo je konec njihovega denarja in gospodarji prenočišč so jih na vozeh prepeljali na ladje, namenjene na daljno pot. Viktor je bil krasen dečko, orjak in s pomočjo prijateljev se mu je posrečilo, da je prišel k rešilni službi. Plesne šole ni nikoli videl in nikoli ni objavil svojega oglasa za sobo pri kaki delavski družini. Tudi Dolgi John ni prišel v navigacijsko šolo. Koncem tedna je bil začasno zaposlen na nekem rečnem parniku kot nakladač. Rdeči John in Aksel ni sta poslala svojega denarja domov v staro domovino. Namesto tega pa so se vsi razkropili po jadrnicah, ki so bile namenjene

»AMOR VINCIT« TUDI V TRSTU

V frančiškanski cerkvi v ulici Giulia v Trstu bo v nedeljo, ob 20.30, uprizoritev oratorija Avgusta Ipavca »Amor vincit«. Do uprizoritve bo prišlo v organizaciji Duhovske zveze in Zveze cerkvenih pevskih zborov. Za kritje stroškov bodo prispevali Duhovska zveza sama, Tržaška pokrajina, vladni komisariat in verjetno tudi dežela. Knjižica z vsebino oratorija, ki je pri poslušanju skoraj nujna, je na razpolago v knjigarni Fortunato pri cerkvi svetega Antona Novega v Trstu in v župniščih. Tokrat bo med izvajalci, ki jih je nad 400, tudi openski mladinski zbor »Vesela pomlad«. Orkester ljubljanske radiotelevizije bo dirigiral Anton Nanut.

PO KRVAVEM ATENTATU V BARCELONI

V Barceloni je bila v ponedeljek, 22. t.m., velika, množična demonstracija proti terorizmu baskovske organizacije ETA. To je bil še en odgovor na bombni atentat, ki je v petek, 19. t.m., povzročil smrt 17 ljudi, ko je v kleti neke mestne veleblagovnice eksplodiral avto, poln razstreliva. Krvavo dejanje pa je sprožilo še dodatne polemike, češ da policija ni pravočasno ukrepala, čeprav je bil atentat telefonično najavljen in je torej še bilo nekaj časa za rešilni alarm. Policija pa zvrča krivdo na vodstvo veleblagovnice, ki da se je sklicevalo na lastno varnostno službo in ki opozorila o skorajšnjem atentatu očitno ni jemala resno.

Medtem je organizacija ETA spet poudarila, kako obžaluje posledice tega atentata. Vse kaže, da so teroristi računali, da po njihovem telefonskem opozorilu v trgovini ne bo več ljudi in da bodo v njej le še policaji, ki bodo iskali razstrelivo. Obstaja torej sum, da je bil atentat namenjen policiji in da je opravičevanje zaradi pokola nedolžnih ljudi mogoče iskreno.

na vse štiri vetrove sveta in na katerih so jih vdinjali gospodarji prenočišč in na katerih so morali najprej odslužiti predujem, ki ga niso bili niti videli niti potrošili.

Mene je rešilo samo to, da sem imel v bližini dom in svoje ljudi, h katerim sem lahko šel. Prepeljal sem se čez zaliv v Oakland in se med drugim ozrl tudi po smrtni cesti. Nelsona ni bilo več — ustrelili so ga, ko se je v pijanosti ustavljal uradnim osebam. Njegov soudeleženec pri tej stvari je sedel v ječi. Whisky Bob je šel. Stari Cole, Stari Smoudge in Bob Smith so šli. Drugi Smith, tisti z barke Annie in z revolverji, je utonil. French Frank se je skrivaj nekje zgoraj ob reki, ker se je bal priti v mesto zavoljo neke stvari, ki jo je bil storil. Drugi so nosili jetniško obleko v Saint Quentin ali Folsomu. Veliki Alec, kralj Grkov, ki sem ga dobro poznal, ko sem bival v Beniciji, in ki sem z njim prepil cele noči, je bil ubil dva možaka in pobegnil v tuje kraje. Fitzsimmons, s katerim sem vozil pri ribiški policiji, je bil skozi hrbet zaboden v pljuča in je umrl počasne smrti, potemko je pritisnila še jetika. In tako dalje; ta cesta smrti je bila dokaj živahna in zelo obljudena; in, kolikor sem jaz poznal vse te ljudi, je, z edino izjemo Smitha z barke Annie, vse te nesrečneže imel na vesti kralj Alkohol. (Dalje)